

- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności wskazanej decyzji z dnia 26 kwietnia 2012 r. w zakresie, w jakim odnosi się ona do okresu od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący istotnego naruszenia prawa

W ramach zarzutu pierwszego, według którego Komisja dopuściła się istotnego naruszenia prawa w odniesieniu do zakresu zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE, ALRO zmierza do wykazania, że Komisja nie zastosowała prawidłowo wymogów dotyczących możliwości przypisania pomocy państwu określonych w wyroku z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie C-482/99 Francja przeciwko Komisji, Rec. s. I-4397 (zwanym dalej wyrokiem w sprawie „Stardust Marine”). W szczególności Komisja próbowała oprzeć swą analizę wyłącznie na wskaźnikach „organicznych”. Jednakże ALRO zamierza wykazać, że w świetle wymogów określonych w wyroku Stardust Marine Komisja zobowiązana jest także do wykazania istnienia innych istotnych wskaźników, ponieważ same wskaźniki „organiczne” są niewystarczające do stwierdzenia możliwości przypisania pomocy państwu.

2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie

W ramach zarzutu drugiego, według którego Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie, formułując wniosek, że działania spółki Hydroelectrica można przypisać państwu rumuńskiemu, ALRO zmierza do wykazania, że Komisja błędnie oceniła strukturę zarządzania spółką Hydroelectrica oraz wpływ, jaki struktura ta wywiera na proces podejmowania decyzji w tej spółce. Po drugie, ALRO zamierza wyjaśnić, dlaczego Komisja popełniła błąd, porównując umowę ALRO z umową pomiędzy spółkami Hydroelectrica i ArcelorMittal. Po trzecie, strona skarżąca wykaże, dlaczego zarządzenie ministra nr 445/2009 nie ma znaczenia dla analizy Komisji i dlaczego odniesienia do relacji prasowych z 2010 r. są niewystarczające do spełnienia standardu dowodowego wymaganego do wykazania możliwości przypisania pomocy państwu.

3) Zarzut trzeci dotyczący niewystarczającego uzasadnienia

W ramach zarzutu trzeciego ALRO zmierza do wykazania, że w odniesieniu do kwestii, na które powołała się Komisja (przedstawionych w punkcie poprzednim) instytucja ta nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia, wobec czego postąpiła wbrew wymogom ustanowionym w art. 296 TFUE. Uzasadnienie takie jest niezbędne do tego, aby Sąd mógł dokonać kontroli legalności decyzji i aby zainteresowane strony uzyskały niezbędne informacje, na podstawie których będą w stanie określić, czy decyzja jest zasadna. Jak wyjaśniono w sposób bardziej szczegółowy w skardze, zaskarżona decyzja nie spełnia tego wymogu.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2012 r. — Spirlea przeciwko Komisji

(Sprawa T-518/12)

(2013/C 32/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Pianore, Włochy) i Mihaela Spirlea (Capezzano Pianore) (przedstawiciele: adwokaci V. Foerster i T. Pahl)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— przyjęcie skargi wniesionej na podstawie art. 263 TFUE;

— uznanie skargi za dopuszczalną; oraz

— uznanie skargi za zasadną i tym samym ustalenie, że strona skarżąca dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i kilku przepisów prawa materialnego;

— stwierdzenie na tej podstawie nieważności wydanej przez stronę skarżącą decyzji z dnia 27 września 2012 r. o zamknięciu postępowania pilotażowego Unii nr 2070/11/SNCO (sygnatura: Ares [2012] 1135073);

— obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżący podnoszą trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący ustanowienia postępowania pilotażowego Unii bez żadnej podstawy prawnej (art. 290 i 291 TFUE)

— W ramach zarzutu pierwszego skarżący podnoszą, że wprowadzenie postępowania pilotażowego Unii prowadzi do ustanowienia dodatkowej przesłanki proceduralnej nieprzewidzianej w art. 258 TFUE. Z tej przesłanki proceduralnej, w odniesieniu do której w traktatach Unii nie udzielono Komisji żadnego upoważnienia ani delegacji, Komisja skorzystała w ramach bezprawnego i nieprzejrzystego postępowania, tym samym podważając prowadzenie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 258 TFUE.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia komunikatu Komisji skierowanego do Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie stosunków ze skarżącym w przedmiocie naruszeń prawa wspólnotowego⁽¹⁾

— W ramach zarzutu drugiego skarżący podnoszą, że Komisja pominęła w sposób arbitralny komunikat w sprawie stosunków ze skarżącym w przedmiocie naruszeń prawa wspólnotowego i postanowiła, nie pozostawiając im wyboru, o rozpatrzeniu wniesionej przez skarżących skargi w ramach postępowania pilotażowego Unii, którego zasady nie były dostępne dla skarżących.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

— W ramach tego zarzutu skarżący podnoszą, że uzasadnienie Komisji nie zawiera wyjaśnienia okoliczności faktycznych w odniesieniu do zastosowania rozporządzenia (WE) nr 1394/2007⁽²⁾ ani analizy wysuniętych przez skarżących konkretnych zarzutów prawnych w związku z prawem Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 244, s. 5.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1394/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie produktów leczniczych terapii zaawansowanej i zmieniające dyrektywę 2001/83/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 726/2004 (Dz.U. L 324, s. 121).

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2012 r. — Pågen Trademark przeciwko OHIM (giff lar)

(Sprawa T-520/12)

(2013/C 32/34)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Pågen Trademark AB (Malmö, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat J. Norderyd)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 września 2012 r. w sprawie R 46/2012-2 i ustalenie, że wspólnotowy znak towarowy nr 10 090 331 GIFFLAR (fig) zgłoszony przez Pågen Trademark AB ma zostać opublikowany i zarejestrowany, lub alternatywnie nakazanie OHIM opublikowania i zarejestrowania znaku towarowego;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „giff lar” dla towarów z klas 29, 30 i 31 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 090 331

Decyzja eksperta: odrzucenie w części zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;

— naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2012 r. — Alfa-Beta Vassilopoulos przeciwko OHIM — Henkel (AB terra Leaf)

(Sprawa T-522/12)

(2013/C 32/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alfa-Beta Vassilopoulos SA (Gerakas Attikis, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Lymperis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 października 2012 r. w sprawie R 2122/2011-4 i uwzględnienie odwołania, tak aby została dokonana rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 8573651 AB TERRA LEAF (& device) w odniesieniu do wszystkich towarów objętych zgłoszeniem; oraz

— obciążenie strony pozwanej oraz wnoszącego sprzeciw kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu w sprawie sprzeciwu i postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „AB terra Leaf” w kolorach czarnym i białym dla towarów z klas 3, 5 i 16 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8573651